

SENTÈNCIA 13-94 DE 14 DE JULIOL DE 1994

Lesions per imprudència.- Error en l'apreciació de la prova.- Responsabilitat civil.- Perjudici material.- Perjudici corporal.- Pretium Doloris.- Perjudici estètic.

Ponent: M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS

1. RESULTANT: que el Tribunal de Corts va dictar sentència en data 27 de gener de 1994 en la causa núm. 43-ED-93 i amb la següent part dispositiva "FALLEM": que hem de condemnar i condemnem Eva C.LL., com autora responsable d'un delictes major de lesions per imprudència de l'article 197 del Codi penal i d'un altre delictes menor de danys per imprudència de l'article 238 del mateix Codi, a la pena de tres mesos de presó condicional, a la multa de cinquanta mil pessetes i al pagament de les despeses processals causades. Per via de responsabilitat civil la condemnada Eva C.LL., solidàriament amb la seva companyia Financera d'Assegurances indemnitzaran a la Sra. Gemma F. S. la quantitat total de 2.155.548 pessetes i a la Caixa Andorrana de Seguretat Social la de 516.365 pessetes.

2. RESULTANT: que contra la sentència abans esmentada s'interposa recurs de suplicació pel lletrat Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en interès d'Eva C.LL., i de la companyia Financera d'Assegurances, el qual al·legà com a motius del recurs l'error en l'apreciació de la prova (art. 3.5 del Decret regulador d'aquesta instància de suplicació) sostenint que el Tribunal de Corts va atribuir unes indemnitzacions desproporcionadament elevades, (amb comparació a les quantitats habitualment assignades per la Jurisprudència). Demana consegüentment la reducció a les següents quantitats, (de les indemnitzacions assignades a la víctima):

- Pretium doloris moderat (3/7) 150.000 PTA
- Perjudici estètic lleuger (2/7) 100.000 PTA
- Incapacitat Parcial Permanent 40.000 PTA per punt

3. RESULTANT: que en la compareixença per davant del Tribunal va interposar recurs el lletrat Sr. Jaume Sansa i Reñé, advocat de la Sra. Gemma F. S., fonamentant-se en la infracció dels apartats 5 i 9 de l'article 3 del Decret de 13 de juliol de 1990, consistent en error en l'apreciació de la prova i en infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil establerta en la sentència; reprotxa la decisió impugnada d'una part, d'haver avaluat el cost de la reparació del vehicle Jeep que li pertanyia a la suma de

661.658 pessetes, retinguda pel perit, mentre que les factures produïdes, relatives a les reparacions efectivament pagades, s'eleva a 744.668 pessetes; d'altra banda d'haver sota-avaluat els diferents graus del perjudici corporal per ella soferts, que haurien d'haver estat indemnitzats per les següents quantitats.

- Pretium doloris 450.000 pessetes

- IPP 750.000 PESSETES

que s'observa finalment que les valoracions es fixen no solament en funció de causes objectives, sinó també tenint en compte les circumstàncies pròpies i específiques de cada u, que no poden resultar de l'aplicació de criteris homologats i comparatius.

4. RESULTANT: que el Ministeri Fiscal fa observar que el recurs es limita a discutir el quantum de l'import fixat en concepte de responsabilitat civil sense que es discuteixi la responsabilitat penal, i es limita a sol·licitar que se'l tingui per comparegut i part als efectes que en dret escaiguin.

FONAMENTS DE DRET

1. CONSIDERANT: que sobre el perjudici material, el Tribunal de Corts ha donat preferència, en avaluar a la quantitat de 661.658 pessetes el cost de la reparació del vehicle Jeep núm. A 7420, el peritatge judicial del Sr. M. Farràs Porta contra el qual no s'ha formulat cap seriosa crítica, sobre tres factures, aportades per la Sra. F. S., que enumeren un número important de reparacions de les quals no s'estableix que tinguin una relació directa amb l'accident esdevingut el dia 10 de desembre de 1992, que el Tribunal de Corts fonamentant-se amb el sol element incontestable no a comès cap error dins de l'apreciació de la prova, que la seva decisió en aquest punt ha d'ésser confirmada.

2. CONSIDERANT: que pel que fa a l'avaluació del perjudici corporal, la referència a un barem d'indemnització de diversos graus de perjudicis, si ha de ser en certs casos modulada per les consideracions subjectives que s'atenen particularment a la possibilitat per la víctima de continuar exercint la seva professió anterior, és indispensable per l'harmonització de la jurisprudència i per via consegüent per la garantia de l'equitat.

3. CONSIDERANT: que en reparació del pretium doloris moderat (3/7) recordat pel Dr. Vidal, perit, el Tribunal de Corts ha assignat a la víctima una quantitat de 250.000 pessetes que es situa exactament dins del límit de l'avaluació fixada per un perjudici d'aquesta importància,

(sentències del Tribunal de Corts de 29 de desembre de 1993 causa núm. 40-EP-93, i, 21 de febrer de 1994 causa núm. 25-ED-92).

4. CONSIDERANT: que el perjudici estètic patit per la víctima, qualificat pel perit de lleuger i consistint en dues cicatrius de bona qualitat de 5 cm i 7 cm sobre els malleols intern i extern, ha de ser reparat tenint en compte l'edat de la Sra. F.S. i situació familiar, per l'assignació d'una quantitat de 200.000 pessetes, la indemnització de 300.000 pessetes fixada pel Tribunal de Corts, apareix en aquest punt, massa elevada.

5. CONSIDERANT: que la víctima de 34 anys d'edat conserva unes seqüeles que resideixen en la disminució de la flexió dorsal del turmell dret, reduint-li d'un 5% les seves capacitats fisiològiques, però sense incidència professional; que l'avaluació de 80.000 pessetes el punt de la incapacitat observada pel Tribunal de Corts està amb adequació amb la indemnització habitualment assignada dins de les hipòtesis pròximes o idèntiques, (Sentència del Tribunal de Corts de 16 de juny de 1993 causa núm. 44-FD92, i, 18 de juny de 1993 causa núm. 47-ED-92). Convé doncs confirmar sobre aquest punt la decisió impugnada.

Vistes la Constitució, el Codi Penal el Codi de procediment penal, la jurisprudència i les altres fonts del Dret del Principat d'Andorra.

D E C I D I M

Que estimant parcialment el recurs de suplicació interposat en la present causa en nom i interès d'Eva C.LL. i de la companyia "Financera d'Assegurances" i desestimant el recurs formulat en nom i interès de Gemma f. S., contra la sentència del Tribunal de Corts de data 27 de gener de 1994.

1. Confirmem els pronunciaments de la sentència del M.I. Tribunal de Corts dictada el dia 27 de gener de 1994, excepte pel que fa l'avaluació del perjudici estètic de la Sra. F. S., que reduïm a la suma de 200.000 pessetes.

2. Declarem d'ofici les despeses processals causades pel recurs.

3. Manem que es remetin les actuacions amb testimoni d'aquesta sentència al Tribunal de Corts, per al seu compliment i la seva execució. Demanem l'avís de recepció.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i firmem.